

УЗО-а

2868

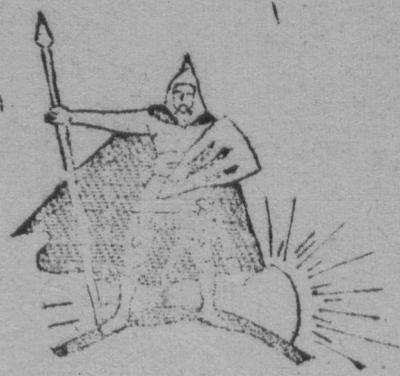
-1-10

ЗА МАЙБУТНІ

UKRAINIAN WEEKLY „FOR THE FUTURE”

Не дивися назад, які жертви,
Скільки зради і скільки журби,—
бо життя розкішася на мертвім,
по зродилось з огню боротьби.

Іван Ірлявський

Рік II.

Число 12/33

Франківськ, 26 травня 1946

А СВІТ МОВЧИТЬ...

У травневі дні, коли в рідній Україні зелені сади вириваються рясним, піпним квітом, коли розсміяне сонце цілує чорну землю, Україна сипиває кров'ю своїх синів. Ця кров литься не тільки на обездоленій Батьківщині. Ворог, що заприсяг в ненависті знищенню всього, по українське, неподолено-ний гекатомбами жертв тих, по впали по волі чи неволі в його ненаситні, кровожадні кігті. Машки свого кривавого терору розпростер по всіх усідах, де тільки б'ється українське серце.

Гуки пострілів проносяться по всій Україні, вони лунають по цілому світі, відаються в сорці і мізок цілого українського народу, по перед своїм катом не покорився і не покориться.

Так ось перед тринадцятими роками 10. травня, пролунав у Харкові постріл, спрямований на самого себе Миколи Хвильового. Цей гук, що прорвав нитку творчого життя — це протест проти насильства над українським народом. Цей гук потряс цілим українським народом. А світ слухав і... мовчав.

26. травня точно перед дванадцятими роками кривавий кат України підступно руками платного найманта вбиває Головного Огамана Симона Петлюра. Брук Парижа влився чистою кров'ю гарячого українського серця.

А світ слухав і мовчав...
Дарма, що десь там на краї Європи карались сотки, тисячі, міліони борців за свої права, дарма, що їх катували по тюрмах, дарма, що вони карались довгими роками поза межами якої України, дарма, що всіх гинули серед страшних мук без страху...

Світ слухав і мовчав...
Дарма, що великий син свободної американської землі Джофферсон проголосив, що "всі люди є створені рівні, що Творець обдарив їх певними природженими правами і посеред тих прав є право до життя, право на свободу і право змагати до пастя".
Дарма, що по першій світовій війні другий великий син американської землі, Вільсон, проголосив самовизначення народів, а ті, по на них терпля пкіра, додали глуко "читоть до отделення"...
Дарма, що виродоля другої світової війни президент Рузельєт проголосив чотири свободи...
Світ слухає... дивиться і... нічого не бачить...

А десь там, на просторах "гнилої Європи" лунали постріли, без суду, без судового переводу гинули люди по тюрмах, гинули під гомоном, терпіли муки фізичні і душовні.

Дарма! І якщо був якийсь народ, що мав право з гіркою усмішкою приймати десінтрати праці великих синів Америки, то був це український народ.

Джофферсона "право до життя, право на свободу і право змагати до пастя" українському народові не прислуговувало. За ці природжені права, що ними обдарив

Творець людей, Україна мусить платити міжнанами непоганініж жертв на жортвеннику кривавого монстра не тільки в часі війни, але й в часі миру, бо світ слухає і... мовчить...

Право на "самовизначення

"Вплоть до отделення" український народ відчув надто добре, бо десятки тисячів мусило кидати рідні стріхи, кидати Батьківщину... А ці перед якими український народ ні міг і не хотів покоритися, ці, що ограбили український народ з усіх цих природжених прав, якими Творець обдарив людину, не завважались це й оклеветати український народ.

I світ слухає..

Чотири свободи, проголошені по-
мершим президентом Рузвельтом,
український народ переживає
сьогочінні.

Психоза шукання "воєнних злочинців" заволоділа світом. Та чи мусь то ті, по запалили світ, по допомагали ду гим 1939 р. підпалювати світ, не засіли на лабі обжалованих, але самі шукають "воєнних злочинців" серед ... жертв війни. Чи тому, щоб від себе відвернути увагу. Чи тому, що сьогодні раз більше та голосніше заговорює про те, що "Нюрнберг" - це тільки один том сучасної трагедії світа.

Чи ці всі дійсно гнані
ї голодні на чужині, це виновни-
ки війни? Чи український народ
пактував про поділ Європи зі зло-
чинцями з Нюрнбергу? Чи є який
народ, по мав ки причину більше
ненавидіти фашистівсько-тоталі-
тарний режим, як саме україн-
ський народ, по від цих режимів
поніс і поносить такі величі
жертв та шкоди?

А СВІТ МОВЧИТЬ...

Ігор Роман.

000

По той бік залізної заслони

/один погляд в советську зону/

Сіллойтс Цартунг ч. 40 з 17.

5. Ц.Р. помістила під повітчим заголовком статтю власного кореспондента. З уваги на її актуальність передаємо її в українській перекладі майже в цілості.

POT.

170 000 людей відвідали торги в Липську. Біля 13 000 осіб прибуло зі західних зон і перед ними ухилилася заслона, по досі висіла над просторами Німеччини, зайнятими бойківцями.

Кожний очікував несподіванок. В часі їади до кордонів зроджувалися найстрасніші здогади, а першого бойківського солдата, якого побачили при пороході кордону, оглядали зі здивованням.

Для відвідувачів торгів було все, по тільки можна собі подумати починено, щоб їхній побув в Липську і саму подорож зробити, як тільки можна приемною.

При погоджуванні формальності переходу кордону бельгійці кі старшини поводилися з вищакою чесністю, господарський уряд в Ліпську наказав своїм урядникам це в потязі видати картки харчеві для 246 гостей з закордону: з Данії, Норвегії, Франції, Чехословаччини, Болгарії, Голяндії, Югославії, Мадярщини, Швейцарії і Австрії стояли до розпорядимості готелів кімнати а для німецьких представників і купців 28 000 кімнат або ліжок в приватних домах. Приміщення були також уже в потязі порозділювані, а одночасно з прибуттям до Ліпську кожий був ужо поліційно зголопаний.

Тут знову їшло вже 500 таксівок / всі власники авт в Липську були заохочені в паливо і мусили на час торгів порейнити розподільників / щоб відстягти від-відувачів торгов у всі сторони місця.

Вже на кордоні зони конний міг ствердити, по всі колишні два і більшеторові залишні плями замінено на одноторові. Тисяч кільометрів різко номандрували в одному році на схід. Перед пережитими ф-

брічними будівлями і неначе пімерлими варстивними галіями повівають червоні пропори, а транспорти надають "гнесення привілій на навчання", "покарання виновників війни" і "нагілу землю".

Відомі залишниці стоять сотки скринь, в яких машини і зварюють очікує на транспорт до Ростії. Колишні електричні залишничні лінії середутої Німеччини не мають електричного струму. Надземні проводи і машини високої напруги лежать на землі відзовіж пляжів. Мідні дроти, як і все інше, позаразуvalо на Схід. Все, що тільки має якесь вартість, відмочтовано і вислано до Ростії. Деякі варастати, після цього, як ім всі машини забрали, розпочали з трудом нову продукцію тими ж самими помічними середниками, по їм осталось до розпорядимості. Із цої тачі, по другому були "визволені" від своїх машин, а інші працюють для окупаційних властей. Останній кусок металю забрано і різні дрібні частини йдуть слідом за важкими машинами.

На заштит людей, що живуть в тій зоні, про їхне життя, одержують скромні і ноясні відповіді або її зовсім ніякі. Мається страх перед домашніми, бльоковими, буличними і окружними уповноваженнями "партиї". Ці одержують за свою партійну роботу харчев картки для службовців, робітників або відомо працюючих.

В Липську впадає в очі дуже багато плякатів Християнсько-Демократичної Унії Німеччини. Іх не було перед торговами, але нам багато жителів Липська, а вивіено їх в останніх днях.

Сам Липськ є зразково вичищений. Але нігде не видно машин, нігде не працюють поглибувачі. Всяку роботу виконується руками. З нагоди торгів населення Липська одержало додатковий приїзд, на по від тижнів, а той місяців очікувано.

Натомість у місті Дрезден з тієї самої нагоди люди не о-

держують від пісмох тижнів приїду товбу.

Хліб є, як тільки можна собі уявити, поганий. Казали мені, що його мілається з каптановою муковою. В кожній гостинниці є водка, за те не можна дістати бараболі. Потяг, по час торгів іздив на пляху Липськ-Дрезден, мав всі шкіна неупаковані, стіни та лавки свіжо помальовані; білетів більше не продано, як було місяць. Налзвичайно сильна "сторожа" залишничих поліцістів стерегла потяг перед "звичайними цивілями".

Все ж таки не могли всі поліцісти пореподіти, поб потяг був опадений людьми, що через цілій день, збрали картошлю у баверів і тепер, з більш чи меншим ускіпнім цілонним тягарем, хотіли вернутись з поворотом у місто. Я бачив, як старі, номічні матері двигають тягарі на своїх згорблених плечах і діти з блідими личками так, що зі заду видно тільки наплечник з ногами. Голод диктує.

Всі маленькі городи є взірцево використані. Соляни нарікають, що нічю виконають свіжо посаджену картошлю та роздано жебрачим, по поденню в них просять істи. Зорно, що колись вживали для годівлі курої, м'яльть на млинку від кави і з цієї крупи варять зупу.

Дуже рідко видно особові авта, в яких іздили б цивільні німці. Но має погінного матеріялу, а лікарі одержують місячний приїзд до 10 літрів. Що рідко, як особові віта, тут можна стрінугти "авслендерів", яких у нас так багато. На місцях проходах стрінув я тільки небагато молодих мушин. Один молодий мушин, якого я в Липську про це запитав, відповів мені: Так, що всі зникають, я скоро теж зникну."

Знавці зони говорять, що не було б вказанім виходити в темноті на вулицю.

На вулицях не видно було нікого з окупаційних властей. Можна було б майже повірити, що вона складається тільки зі старшин червоної армії. Нічна мала заборону виходу в місто.

Гостинній індивід вів все, що

мали до розпорядитися, а харчі приціли для гостей торгів перевинчали втрічі пайки насолодження. Ще на всі гості зі західних зон опустив місто Липськ, як увесь чар міста торгів відпав.

Зникли нагло знову таксівки, знову мусілося їздити на трамваї, а ж речеві картки, видані для торгів до 14-15.5., були вже 13. травня невалідні. В гостинницях не було вже по юсти, а той, що хотів собі викупити в день під'їзду потягу спеціальний для відвідування торгів в приділ цигарок або фляпку волни, вже нічого не одержав. Не було вже більше нічого. Короткий час промінув.

з німецького

ПМК

Культурно-освітня праця налаго табору

/На підставі звіту культурно-освітнього референта/

Це культурно-освітнє життя напого табору пульсую в рямях культурно-освітнього рефера-ту, що має відділи: піклувальний, за- гально-освітній, мистецький і організації молоді.

У пкільному відділі діє дитячий садок, народня школа, курси неписьменних, школа дорослих, курси українознавства, музична школа і технічно-промислова школа.

Дитячий садок охоплює 50 дітей. Маються виховательки та технічний допоміжний персонал. В садку мається необхідно умеблювання та дитячі забавки.

Народня школа розпочала навчання 17.Х.1945 р. і числить 130 учнів в 4-ох класах. Є також рівносійні класи. Школа має приміщення там само, де є гімназія а навчання розпочинається в год. 14.30. Всі учніки мають підручники та користуються піктільно.

та таборовою бібліотекою.

Курси неписьменних почали працювати від 10.Х.1945 р. На них навчалось 11 осіб, а тепер навчається 176 осіб. Рента неписьменних буде видалена та адміністративним пляхом покликана до навчання.

Школа дорослих приміщується в гімназії, де ведеться навчання від 5 XII 1945 р. в кількості 20 осіб. В травні школа буде збільшена до 50 осіб.

Курси українознавства органі-
зовані 3.XI.1945 р. і розраховані
на 3,5 місяців з навчанням 6 го-
дин тижнево. На курси вимсано 211
осіб, але навчається тільки 120 осіб.
Курси провадять професори гім-
назії.

Музична школа почала навчання 5. III. 1946 р. Стан 7 клас: фортепіану, скрипки, вокальна, народних інструментів, духових інструментів, дирігентури, музикології та композиції. Викладає 8 професорів з вищою музичною освітою. В школі навчається 60 учнів. Відчувається брак інструментів.

Технічно-промислова школа
в таборі існує від 20.ХГ.1945 р. і
має слідуючі відділи: автомеханіків,
економічно-кооперативний курс, курс
чужоземних мов /англійська мо-
ва 5 груп, німецька 1 група, французь-
ка 1 група, еспанська 2 групи, разом
9 груп/, курси городництва, мірничі
курси, курси обробки пікіри, курси
крою та шиття, будівельний, поферський
та слюсарський.

В школі навчається біля 300 учнів та викладає 82 викладовців з вищою освітою. Термін навчання 3-6 місяців.

В таборі діє Делегатура УТГІ, що провадить наукові та науково-популярні лекції.

Далі існує Українська Реальна Гімназія, в якій навчається від I - VIII. кл. 190 учеників, а навчає 20 гімназійних учителів.

У загально-освітньому віднілі є охоплені: видавництво "За Надбуття", бюро радіо-пісей, товариство "Про-світа" бібліотека та читальня.

Видавництво "За Майбутнє" зор-

ганизовано 14.ХІ.1945 та проводило вже діяльність реорганізації. Віддавши тиражем та самім називши, непорівняно гумористичний журнал "Оса", останньо друкує курс першої допомоги та медсестер, курс організації місцевим С.Х.С./ та повний курс османської мови.

Бюро радіо-вістей останньо переорганізовано на радіо-центр УНРРА, подає поданно гучномовцем останні відомості, а також друкує поданно радіосвідомлення.

Товариство "Пресвіта" зорганізовано за статутом і веде культурно-виховну працю в таборі. Домініка "Пресвіти" розрахована на 500-600 осіб, відповідно устаткована. Організовано гуртки: театральний, хоровий, музичний, самосвітний і ін.

В домініці "Пресвіта" проводиться читання наукових та науково-популярних лекцій, а також провадяться курси українознавства та курси першої допомоги.

В таборі існує три бібліотеки: пільна - 500 томів, таборова - I-ІІІ 150 і науково-технічна - близько 3 000 томів. Крім цього це не всі книжки є віддані для використання. Бібліотека та читальні-працівня мають 4 кімнати приспособлені для праці. Бібліотека чинна поданно від 10.І.1946.

Мистецький відділ складається: театр, таборовий хор, срхестру, балетну студію.

Театральний аматорський гурток придбав уже свої власні декорації та строй. Власними силами поставив: "На перші гулі" - 2 рази, "Назар Стодоля" - 2 рази, Новорічні скачі - 1 раз, "Дай серце волю" - 2 рази.

Таборовий хор складається з 35 осіб. Приймає участь в концертах та загальнотаборових святах, останньо виступив самостійно з концертом в честь М.Лесінка.

Срхестру складається з 15 осіб, приймає участь в імпрезах та різних таборових забавах.

Балетна студія вивче танців 70 осіб. Через хворобу балетмайстра праця танцюєвого припинена.

Крім цього існує хор-капелля "Україна" під орудою проф. Нестора. Хор складається з 40 осіб. "Україна" відспівала 5 концертів у таборі, а 3 в місті Фюссені, а крім цього виступове концертне турне по Баварії.

У Шельченкові дні було дано 4 концерти та виставу "Назар Стодоля". Видруковано англійською мовою Шевченковий бюллетень в 200 примірниках та розіслано по Баварії.

Відділ організації молоді очолює "Пласт", українське спортиво-руханкове товариство "Калина" та Студентську Секцію.

Пласт організував 7 гуртків в кількості 118 осіб.

У.О.Р.Т. "Калина" організовано 29.ХІ.1945 р.

Студентська Секція начислює 34 членів.

Крім цього в таборі діється це професійні статутові спілки: інженерів та техніків, учителів, писемників та журналістів, лікарів, правників та спілка селян.

/ Гляди граючи представлену організацію культурно-освітнього життя в українському таборі в Фюссені, стор. 8. /

oooooooooooooooosoosoooooooooooo

Генерал - лейтенант сір Гамбрей Гале, заступник Генерального Директора УНРРА, Фіорельо ля Гвардія, в Европі, повідомив на засіданні Комітету для справ населення, що літом цього року буде створена нова організація на місці УНРРА. Ця організація має далі опікуватися кількома сотнями тисяч переселених осіб / "П / до де поребрують на терені Німеччини.

/ "Неділя" з.ІІ.5.46 /

oooooooooooooooooooooooooooooooooooo

В єдності - сила!

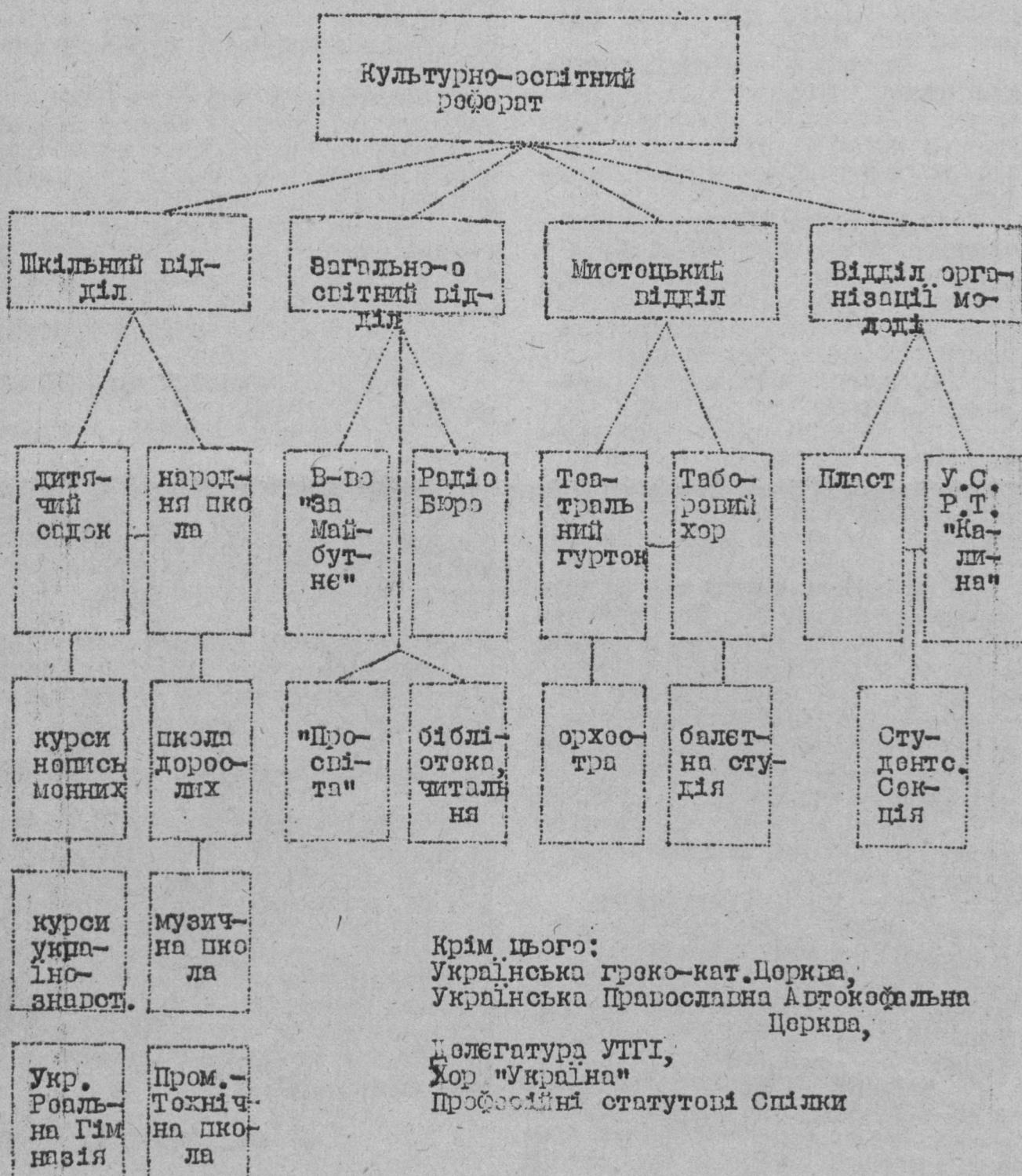
Ср. 8.

За Майбутнє

Ч. 12/ІЗ

СХЕМА

культурно-освітнього реферату
українського табору
у Фюссені

НАСЛІДКИ ОРГАНІЗОВАНОЇ ЕМІГРАЦІЇ

Якщо еміграція є заздалегідь розпланована, підготована та правильна, організаційно скопічена, то її життя емігрантів-переселенців зовсім інакше буде виглядати та зовсім інакше пристти.

Ряд німецьких книжок про німецьку еміграцію виявляє дуже наглядно, як організовано /1922-1933 рр./ німецьку еміграцію до Південної Америки, особливо, як організовано менші і більші центри німецької еміграції.

Одним із таких німецьких центрів є Блюменав в Бразилії. Тут є осередок - один із численних - емігрантів. Там є центр не тільки культурно-національний, але й господарський, коопоративний і т.д.

Всі фахівці для поодиноких галузей життя і господарства, для пристосування переселенців до нових умов побутових, господарських та рільничих, були творчично і практично приготовані це в Німеччині. На місці переселення, в Блюменав, вони організують та кермують різними установами, товариствами, фаховими школами і курсами, дослідними пошуки, далі стають мандрівними інструкторами та учителями, що мають за завдання інструктувати німецьких селян у способах сільського господарства в Бразилії, шкеканню і управі тамопніх культур, як кава, чай, маніока, місцевих родів збіже і яри, охорони й оборони перед тамопніми численними рільничими піділниками, хворобами людей і худоби, збереження здоров'я в тамопніх кліматичних умовах і т.п. Це все є діаметрально інше від європейських умов, серед яких напр. німецький селянин виріс.

Південної Америка напр., має свої хвороби, що не виступають в Європі. Сама акліматизація людей в 2 -ому і 3-ому році побуту виявляється піреною хворобою, воредами на пірі, а не

рідко і змінами в характері, у вдачі пореселенців, окремінми хворобами, а часом і психічними забуреннями, а то й невилічимими. Через це існує окремий рід медичних наук т.зв. "тропікальна медицина" і німецькі лікарі перед своїм виїздом напр. до Бразилії мусили з нею замінатися.

Південної Америка має ряд своїх питомих рільничих та садівничих піділників, головно саранча, малиці та налети птиць на управні поля, серед яких напр. голуби, звичайні дики голуби, налітають кількатисячними стадами на поля дозвіряючої шлениці, кукурудзи і т.п. та в 2-3 годинах нищать величезні лани пілковито. Ці небезпеки вимагають вчасної, заздалегідь зорганізованої оборони. Окремі поготівля стрільців вистрілюють таких піділників тисячами.

Жидівські колонії, зорганізовані на фундації барона Гірпа є дуже взірцево зорганізовані. Гірп був ініціатором переселення жидів з Австрії до Аргентини і перші колонії зорганізував він своїми засобами це 1885 р. недалеко Буенос Айрес. Сьогодні жидівські колонії є в роді держав. Після звіту управних колоній займають вони площу 582 619 гектарів з 27 000 жидівського населення. Кермуючи "Товариство опіки над жидівськими переселенцями", по вдержує школи, курси, позичково-підприємчі каєси, допомогові установи, випкоміє фахових інструкторів для рільництва, ремісників, кермуючи закупом рільничих машин і товарів та збутом продуктів через свої кооперативи і т.п.

Є і напі, українські добре зорганізовані колонії. Так напр. у Льос Бренас є сільсько-господарська кооперація з 500 членами-рільниками.

У районі Місіонес є українські колонії з українсько-аргон-

тинськими школами, портами українськими, власними лікарнями, аптеками, постами, крамницями-коопортивами. Там є українські кути, транспортові фірми з дочірками авт, тогоді ін.

Слабою стороною цих колоній є культурно-національне пиття. Відчувається там брак священиків і тому деякі діти колонії греко-католиків перейшли після кількаітнього очікування на священика, на православіє, як це напр. сталося з колонією "Прес Канонес", відкритої 95 р. під міста Посадес, коло м. Ісара.

По переході на православіє підпали вони під візирю Московського православного священника і його церковної парохіальної школи, де діти вчаться по російські і османських та зачувають рідну мову. Шкільництво під національним огніщем в Аргентині та інших краях Півд. Америки є дуже занедбане. У німців натомість скільництво є дуже гарно розвинене та поставлене.

І. В-ий

00000000000000000000000000000000
XXXXXX XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX

А Т О М О В А С Т Р А Т Е Г I Я

У німецькому журналі "Ді Гегенварт" ч. 6/7 з'явилася цікава стаття адмірала Г'єре Баріот, з якої витяги подаємо в українському перекладі.

Ред.

Поява вибухового тіла, до своєю силою перевинчає 12 000 разів звичайні вибухові тіла, не змінить правдоподібно узброєння на суці.

Якщо б хотілось перевести спроби, щоб оцінити вплив атомової бомби на тактику сухопутних військ, то, здається найперше потрібно прослідити технічні прикмети цієї зброї.

До тепер маємо три досліди з атомовими бомбами: приготовний дослід в пустині Аль-Могордо /Новий Моксик/ 16.7. 1945 і два дійсні її примінення: Гірошіма /6.8.1945/ і Нагасакі /9.9.1945/. Ці три експерименти переведено на поверхні землі. Понад плесом моря не переведено ще ніяких дослідів. Суттєві осяги цих трьох, до тепер переведених дослідів, дається обніти трьома точками:

1. Атомова бомба базу-

ється на пристосуванні нового вибухового матеріалу, що є 12 000 разів сильніший, як найсильніший з 1945 р. вживаний вибуховий матеріал.

2. Розміри і обсяг під є цього роду, що треба застосувати значні запобіжні середники при її скиданні, що мусить бути віддалений літун від місця ~~експлозії~~ вибуху приблизно на 15 кілометрів.

3. Виміри бомби є науково приписані.

Щоб дійти зі звичайного розбиття атома до експлозії, мусить розвинутися дуже скора ланцюкова реакція. Крім самого зарядження, що є передбачене для приспівлення ланцюкової реакції, така реакція вимагає окресленої "критичної маси" плутонію. Ця критична маса окреслила отже зі своєї сторони об'єм атомової бомби. Так отже тягар і об'єм атомової бомби є дійсною таємницею. "Напою одиночкою таємницею" - сказав проф. Аллісон, директор слав-

кої лабораторії атома в Чікаго — є скількість змісту бомби!

Поява атома, як зброя, означає в історії революцію, що є це більшого значення, як появі стрільного пороху. Під кінець 1914 р. мінініт і толіт був ледве п'ять разів сильніший, як стрільний порох перед пости сторічами, а від 1939/45 діяльність толіту уліпшила на 60%. Підірваний нітрогліцерина або підірваний повітря могли б без сумніву видати вибухові тіла з подвійним або пітрійним діянням толіту. Але як це діється з плутонієм, що по висказам американських знавців, має 12-тисячкратну вибухову силу толіту? Один одинокий літак, озброєний тільки однорядкою плутоній-бомб, означав би це саме, що налет 2 000 супербомбардувальників типу В 29, з яких кожний мав би зі собою падунку 10 тон звичайного вибухового матеріалу. Чи з цього треба заключати, що 150 до 200 кілограмів атомових бомб мали б те саме значення, що 20 000 тон звичайних бомб? Ці числа передусім навіть у самій Америці, а саме головно майором Севорску, є оспорювані. Цей ділить їх через 10 і ще так даємо в своїх твердженнях, що одна атомова бомба не виріджає більше падок, як 10-тонова бомба типу "Вогноблок-Кнейкер". На підставі його виводів поклади в Гіропіма могли б бути ділом 200 а не 2 000 літаків типу В 29.

Натомість генерал Феррел твердить, що вісім атомових бомб винесли б цілковито таке місто, як Нью-Йорк. Як це могло б на речі бути і чи діяння плютона 1 200 чи 12 000 разів є таке велике, як толіту, цього роду скупчення енергії має зброя такий вислід: вона пересуває низькі коефіцієнти з тактичного в стратегічне значення. Приглянемось подіям в Гіропіма.

Якщо говоримо про Гіропіма, то маємо на думці уранову бомбу 235, а при Нагасакі плутоній-бомбу. Над Гіропімом викинено бомбу з висоти 10 000 м., по була через 2-3 хвилини при помочі парашута придержана поблизу цієї спосіб забезпечити літак, що її скідав. Вибух настутив у висоті приблизно 800 метрів. Висота був: вогнена куля осілився, як сонце, і величезне піднесення температури, що обняло область около двох кільометрів довируги, безперечно тільки поверхнево. Властиве діяння полягає на тисненні повітря, що зі скорістю звуку /300 до 350 м/сек./ розпростирється понад поверхню на 15 км. і викликає торнадо, що триває понад 10 хвилин, під час якого стовп диму підноситься до висоти 15 000 м.

Діяння в Гіропіма полягає особливо на тисненні повітря, а висота, в якій настутила експлозія, переподіла утворені кратери. В Алямогордо і Нагасакі, до експлозії настутила приблизно на висоті 100 метрів, повсталі натомість глибокі кратери, але багато менше їх падок на поверхні, як у Гіропіма. Ми звертаємо увагу на це, що така експлозія, як у Гіропіма, коптувала багато людей життя. 50 000 осіб згинуло на місці, 10 000 померло внаслідок ран, а 80 000 було поранених. Падок, по їх спричиніло тиснення повітря, стверджено це в піддалі 25 кільометрів. Це є білянс експерименту на суні. Експерименту на морю це не переведено.

Атомова бомба представляє ніцівний середник, якого засяг діяння є такий великий, що юна практично, як тактична зброя, відпадає. Хіба одного дня дієдомося малих атомових пістолів, що могли б бути вбиті на фронти! Під цю пору таку можливість виключає ця сама "критична маса", що є потрібна для розпаду в виді експлозії. Поява атомової бомби, із за номожливості її пристосувати в инос-

меженіх тактичних рямцях, без сумніву не буде ніякого впливу на узброєння на суші.

Внаслідок цього атомова бомба є стратегічною зброєю, зачіпною зброєю на запілля, по буде резервовано мібуть для густо заселених промислових областей.

Ці цим оглядом Гіропіма /1945/ є в історії стратегічного повітряповіства такою самою важною датою, як Кавентрі /1940/ і Верлін /1944/. Потреба забезпечити летунові, по скидає бомбу, довший відступ часу для його ж забезпеки, допровадить до цього, по атомові бомби будуть будувати в безпілотні і радіом керовані літаки або в ракетові стріли типу U_2 .

Далі буде

00000000000000000000000000000000000000

Югославія сьогодні

Федеральна народна республіка стоїть перед величими завданнями відбудови краю. Конституція, що її тепер заведено, оперта в головних лініях на т.зв. Сталінській конституції. Керування державою лежить у руках Народної Скупщини /парлямент Югославянський/, по складається з одного предсідника, п'ять його заступників та 26 звичайних членів. Та фактична влада лежить у руках федеральної влади, у проводі якої стоїть маршал Тіто.

Хоч у конституції згадується про свободу слова, згromаджень та практиці цього не помічається. Опозиційна преса відсутня: газети, по критикували певні розпорядки змупено чи то посередньо чи безпосередньо до мовчанки напр. тижневик "Демокрація" /орган Пр. Мільяна Гроля/ та "Новості" /орган сербської земледільної партії/

У конституції говориться про "габес корпс" /правна засада, на підставі якої підсудньому мається вручити акт обжалування впродовж

24 годин, з тим зв'язано також повідомлення сім'ї про аренду її члена органами безпеки/ та вона практично в житті не проводиться. Підсудні сидять місяцями, не знаючи за відо, а іхні сім'ї не повідомляється про місце їхнього побуту. Діяльність інших політичних, ніж комуністичній, партій гальмується різними способами.

Зі сказаного виходить, що така форма державного устрою покривається з п'яттям диктатури /політична діяльність претерпій інших, як тої, що при кермі, обмежується, громадяни не мають правної охорони, бо "власть імущих або не додержуються присів закону або їх натягають./

Не країні представляється справа в господарській ділянці. Конституція забезпечує приватну власність та це поняття легко обійти, коли власниківізакинуться колаборантство чи военне діяльність. Такого арештують, а маєніо забирає держава.

У руках комуністів є всі
ключові уряди /ключевим напр. мі-
ністерством вважається міні-
стерство внутрішніх справ, якому
є підчинена поліція, вона рішає,
хто буде брати участь у політич-
ному життю, хто буде на волі, а
хто в Івановій хаті, тобо./Не бра-
кує одної старої знайомої, політич-
ної поліції /за царя вона назива-
лася "охрана", у німців гестапом,
у Советів ОГПУ або ювіца назва
НКВД/ по тут називається ОЗНА.

Суди стоять під сильним впливом уряду. Проти присуду немає відклику, але вищі органи розпоряджають нове переведення справи, якщо вимір кари для обжалованого є за малий. Діяльність судів зводиться до позбавлювання заможних власників, колаборантів і доробкевичів іхнього маєтку.

Дуже цікаво представляється справа при опініюванню громадськими урядами, що ведуть кожного громадянина "характеристику" - картотеку. Є це таємний документ, по його при зміні місця поселення пересилается до нової

громади. Якщо людина не "благона-
дійна" - не має виглядів на от-
римання зайняття. Тому до 90 %
всіх зайняття лежить в руках вла-
ди, доля запідозрених - незайдна
бо не знаючи змісту документу, не
мають можливості боронитися перед
зробленим закидом.

Уряд Тіто все таки мав діяльніс-
ті симпатії в масах. Разом зі своїми співпрацівниками він витво-
рив почву для підпілля а потім
збройним наступом зробив німець-
ких окупантів. Це привело до вели-
кого підйому патріотизму і пове-
ло на нову дорогу південно-словян-
ську Федерацію.

За "Таймс Вікії Едішн".

Прослідження II

Др. Олексій Ееблэр, югословянський підсекретар для закордонних справ поставив внесення, що ООН перевело одноразове слідство воєнних злочинців, що знаходяться в ДТ-таборах Європи.

Виступаючи перед економічно-соціальним комітетом ООН, Блэр заявив, що така спідчя комісія мала б за завдання винайти всіх "квілінгів" та зрадників, що займають провідна становища в таборах ДП. Ця комісія, говорив Блляр, покінчить з тиранією над людьми, по їх бажанням є вернутися на батьківщину.

Проти цього внеску виступив британський делегат, який стверджував, що така комісія вже існує, а тим самим творення нової не є потрібне, бо Міністерство справам квіслінгів, воєнних злочинців та зрадників вже діє. Так само цьому внеску спротивився делегат Америки.

Представник Польщі попи-
рав югославянське внесення. Він
вказував на випадки, по яких мали
місце у таборах в американській
зоні, де провід табору строго
карав особи, по яких хотіли вертатися
додому. Ці випадки мали місце
в югославянських таборах
полонених і дп.

Успіх франкенського аматорського театру

Фюссенські театральні ама-
тори набули собі більше чи менше
заслуженої "слави" своїми нейда-
жими постановами з таборового
життя.

Ця "слава" особливо закріпилася після гостинних виступів. У той час, як свій таборовий глядач міг хоч депо з тих вистав мати, бо тематика зачіпала безпосередньо його, сторонньому ж глядачеві було неприємно дивитися на неаграбні, немистецькі вправи на сцені і він на був вибачливий.

Тому то фоссанський аматорський театр дістав критику не тільки таку, по належитися, але навіть дістав за багато.

Оця неслава за невдалий деб'ют діймала дуже цілій колектив ентузіастів. Проте не довела до розpacії і не знехотида. Почалася наполеглива праця. Відіграли "Назара Стодоля". Вистава була оформленна як найкраще на сучасні умови. І хоч акторських сил на таку поважну песьу бракувало, все ж таки пройшла вона без зливів.

Постановою "Назара Стодолі" Юссенський таатр зробив крок вперед. Та на цьому знову ж таки не зупинився.

В квітні театр порадував знову таборовиків новою п'єсою премерою М. Кропивницького "Дай серцю волю, заведе в неволю". Режисер: М. Самойлович.

Ця драма є одним з кращих творів напого клясика. Одночасно вона є одною з найтяжчих для режисера і акторів-виконавців. Фюссенський театр з честью виконав взяте на себе завдання донести до глядача цю перлину напого драматичного репертуару. Песа дуже довга, бо аж шість відслон /5 дій/, проте глядачі сприймали її від самого початку і до кінця з непослабленим заінтересуванням.

У цій постанові зверну-
ли на себе увагу два молоді ви-

конанці: п. Понеділок / в ролі сироти - Івана / та п. Кириченко / в ролі Микити/. Перший завоював симпатії глядачів своїм теплим пирим гумором. Другий знову виявив себе значним драматичним темпераментом.

Обидва юнаки мають неза-
перечно, сценічні таланти і
значну мистецьку інтуїцію. Спо-
діємося, що, коли вони опанують
це й складну оценічну майстер-
ність, /вже не інтуїтивно, а на-
полнегливою науковою під керів-
ництвом фахових режисерів/ то
будуть "зорями" на останньої
величині на напому театрально-
му обрії.

Про інших виконавців скажати можна ~~жіль~~ мало по-бо
матеріал дуже сирій і потребує мозольної праці режисера.

Найбільшою заслуговою ре-
жисера в цій постанові - слід
вважати правильний розподіл
найбільших сил і те, по він витис-
нув з молодих виконавців, а то
ї проста деб'ютантів все, по
можна було витиснути і добився
успіху.

Вистава повторювалася двічі і багато з тих, по були на прем'єрі охоче йшли вдруге.

Ніякі гостинні виступи навіть поважних театрів не згадуючи ючи вже про сумної слави "національний театр" пані Омелянович-Павленко, не мав такого успіху в нашого глядача, як Дай серцю вою, заведе в неволю" відограного буссенським аматорським театром. І цілком заслужено. У глядача добра інтуїція. Навіть мало критичний глядач відчуває пррасу молодих запашних багатонаційних талантів.

Постановою "Дай серцю
волю" фюссенський театр довів,
що на нім це рано ставити
хрест, а по назпаки є підстави
сподіватися від його дальших по-
важних успіхів.

УПС / В Лондоні існує британська
Ліга Європейської Свободи, яка по-
стали собі почесне, але важке зав-
дання під сучасну пору, а саме обо-
рони дійсно людської свободи, сво-
боди одиниць та свободи народів.
Таке завдання тим трудніше, що по-
няття свободи старається дехто
внести свій зміст, що покривається
з нашим поняттям невільництва.

У проводі Британської Ліги стоїть княгиня Етолі. Ліга об'єднує членів різних європейських народів, головно тих, що є в советській сфері впливів. В засіданнях Ліги беруть також участь представники українців. На одному зі засідань виступав з докладом представник Українського Центрального Допомігового Бюро в Лондоні Фроляк.

На одному зі засідань Ліги ухвалено резолюцію старатися перед ООН про полегшення долі всіх народів сходу Європи, а з окрема українці, поляків, югославів, чехів та білорусинів.

Українська Книгоабірка "Промінь"

СВЯТА КНИГОЗІРЯ
ІНШ Іван Іванюк

И.И.Иван Танюк
Ансбах Шльоессергассе 17/19

купує старі і продає нові: книжки, портрети, картички, ікони, листівки, часописи, скульптури і т. п. - місцевих і заграницьких видань.

Старі видання зберігаємо, а нові
попищремо

Взиваємо Костіпіна Івана з б.бл.
негайно розчислитися з побратимами
з В-ва гропей. Видавництво

Видає: Видавництво "За Майбутнє"

Редактура Колегія

Адреса В-ва: Табір Форссец, бл.5, шд-
рал кімн. ч.22

With permission of UNRRA Team 1
Fussen